

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4578/2019
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Синиша Цветковић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради дуга, вредност предмета спора 500,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж бр. 1383/13 од 09.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 16.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж бр. 1383/13 од 09.05.2014. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Врању Гж бр. 1383/13 од 09.05.2014. године преиначена је пресуда Основног суда у Врању, СЈ у Бујановцу П 3887/12 од 03.06.2013. године тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име дуга, неисплаћене накнаде трошкова и награде за извршени рад исплати износ од 500,00 динара са законском затезном каматом од 20.03.2003. године до исплате и тужиоцу накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од 03.06.2013. године до исплате. Обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати 24.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.05.2014. године.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено, изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. ЗПП(СГРС 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца. У конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе у погледу правне квалификације основа тужбеног захтева и застарелости потраживања.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу један изреке .

Тужба је у предметном спору поднета 23.11.2012. године. Вредност предмета спора је износ од 500,00 динара. Ради се о спору мале вредности из одредбе члана 368. ЗПП па ревизија није дозвољена по одредби члана 479. став 6. ЗПП. Без утицаја је што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду јер се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП не примењује у споровима мале вредности у којима ревизија није дозвољена због природе спора.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић